உ

கடவுள் துணை.

பழனியாண்டவர் பேரில் உடற்கூறு.

ஆநந்தக்களிப்பு.

திருப்போரூர்

டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது

மதறாஸ், என். சி.
கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்ப முதலிவீதி மதறாஸ் என். சி.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது, சென்னை, சூளை, போஸ்டைச்சேர்ந்த காளத்தியப்பமுதலி வீதி, 17-18வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கோண்டன் அச்சுயந்திரசாலையில் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, ஸ்கூலபுத்தகங்களும்; அநேகவித மருந்துகளும், விசித்ரமான ரப்பர் ஸ்டாம்புகளும் ரப்பர் எழுத்துகளும், ஸ்டீரியோ பிலேட்டுகளும், ஜர்மன் சில்வர் நகைகளும், அத்தர் தினுசுகளும், டொப்பி தினுசுகளும், போஸ்டெயார்டு அளவுள்ளவிநோதமாகிய பொட்டகிராப் படங்களும் தேவையானவர்கள் அரையணா லேபில் அனுப்பி தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் 2-அணா பெறும்படியான (2) கேட்லாக் இனாமாக அனுப்பப்படும்.

தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்டிருக்கும் கம்பெனியாரவர்களுக்கு எழுதிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

டி, கோபால் அண்டு கோ.

கோண்டன் பிரஸ், சூளை போஸ்டு, மதராஸ்.

சிவமயம்.

பழனியாண்டவர்பேரில் உடற்கூறு

ஆநந்தக் களிப்பு.

சங்கர-சங்கர-சம்போ-சிவ
சங்கர-சங்கர-சங்கர-சம்போ

சிவநமசிவாயமென்றோது-அதிலே-தெளிவாகி நித்தந்தியானிக்கும்போது நவகோணசக்கரமீது - நின்று நடனம்புரிந்தாளே செகமோகமாது-சுகமான பஞ்சவர்கள்சூது இந்தத்-தொல்லுலகிலெப்போது நம்பப்படாது-சகமேவுந் தென்பழனிமீது யோக சரவணபவாநந்த சாமிதுணையாமே சங்கர (க)

துன்பமே பெரிதானகாயங் கெட்ட தூலத்தைக் கொண்டுசுமப்பது பாயம் தனம்மதுண்டோ காயம் இது சதமோநிதமோ உயிர்போறமாயம் நம்பினல் மோசமுபாய மிந்த நாட்டிலுள்ளோருக்கு நடுவுண்டோ ஞாயம்

தம்பிரான் பதமேநேயம் நித்தியசரவணபவாநந்த சாமி துணையாமே சங்கர. (௨)

கருவிலுருவாய்த்திரண்டு இந்தக் கடைகெட்டகா யத்தைக் கொடுவேலியேறு பருவவயதாயுலகின் மீறி இந்தப் பாழானமாய்கையி லுழன்று மனந்தேறி அறி வையர்கள் டுகுழியின்மீறி வெந்து அவத்தை வருவ தாய் மாண்டையாபாரில் தருவளரும் தென்பழனிமேவி வளருஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர.

அன்னையர்கள் வயிற்றைக்கடந்து வெளியிலாடிக்கி டந்து நடந்துதவிழ்ந்து பின்னை பெண்மோகமடைந்து காமம் பிடித்துப் பிடித்துப் பிரமையடர்ந்து துடர்ந்து பொன்னைப்போல் மேனியடைந்து வையப் பூதமும் வெளியேற்றிப்போச்சுதுடைந்து தன்னையறிவழித்தே ஞானம் என்னுஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (௩)

ஆங்காரத்தாலவந்தகேடு அதை யறியாமற்றிரிந்து தேசுழிகெட்டமாடு தீங்கான பாபத்தைப்போடு இந்தச் செகஜாலக்கூத்திலே தெளிவாகியாடு பாங்கான சுழி முனையைநாடு இந்தப் பாழானகாயத்தைப் பதையாந்த போடு தங்காச்சிவகுருமேடு மேவுஞ் சரவணபவாநமல் சாமிதுணையாமே சங்கர. (௫)

தூங்கையிலே வாங்குகிறமூச்சு மேலே சுழிமாறி
வாங்கையிலே போனாலும்போச்சு பாங்கானதிருநாளு
ண்டாச்சு இங்கேபலபேர்கள்கூடியே கதைபேசலாச்சு
நீங்காதமாய்கைமேல்பூச்சு இங்கே நிசவீடு சுடுகாடு நில
வரமதாச்சு தாங்கமுடியாத சிவசோதியோக சரவண
பவா நந்தசாமி துணையாமே சங்கர. (௬)

சுழல்கின்ற பம்பரக்கட்டை விசரித் தூக்கையிலே
கயிரறுந்தாலொடலொட்டை பழகின்றவாசி மனப்பூட்
டை உற்றுப் பார்க்கையிலே வெட்டவெளி பல பீத்த
லோட்டை வளர்கின்றகிருமியின்கூட்டை நிசமென்று
மாயுதே கோடிசனம் வாணாளைப்போட்டு தளர்கின்ற
தென்பழனிக்கோட்டை மேவுஞ் சரவணபவாநந்தசாமி
துணையாமே சங்கர. (௭)

சிங்காரமண்டபங்கட்டிக் கொண்டு தெரிசிக்கவே
றெனக்கண்ணாடிகட்டி ஐங்காயமிட்டசிறு பொட்டி அ
தை யைந்துபேர்காவலிலே வைத்தாளே கட்டிதங்கா
ணியா நமன்குட்டிச் சிங்கங் கைகொண்டு போனானே
பாழ்வினைக்காட்டி தங்காதேமுந்த சிவசத்திபெற்ற சர
வணபவா நந்தசாமி துணையாமே சங்கர (௮)

ஆராரிருந்தாலுமென்ன என்றும் அசையாதகற்
கட்டு வீடிருந்தென்ன ஊராரிருந்தாலு மென்ன மெத்த

உற்றசன பந்து உறவிருந்தென்ன போராடிக்காலனும் வந்தால் வேறே புகலுண்டோ சொல்லப்பா யாரிருந் தென்ன தாராருந் தென்பழனிமேவும் யோக சரவண பவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்சர. (சு)

வேதம்படித்தாலுமென்ன சும்மா வெகுகோடிமந் திரம் உருவேற்றியென்ன நீதவமிருந்தாலுமென்ன இங் கே நிறைவானபொருளாசை நீங்காதுமென்ன தூதாண பெரும்பாசங்கொண்டு வந்து சுத்திபிலேவிழுந்தோடுங் கனெனன தாய்தந்தையென்ற குருநாதன்யோக சரவண பவாநந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (ய)

தூலமெடுப்பதே துக்கம் அதைச் சொல்லவென் றால் வெளியேபொல்லாத வெட்கம் மேலுமிருப்பதொ ருபக்கங் கதிர் விளைவானபோகம் எமனோடேதர்க்கம் கோலுங்குருடான சிக்கம் மனங் கூட்டோடேபோகுது மெய்தானே சொர்க்கம் தாலம் புகழ்பழனிமேவும்யோக சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர (யக)

நிலையற்றபொய்க்கூடுகட்டி யங்கே நெற்றிநடுமை யஞ்சுவாசத்தை யொட்டி விலைபெற்ற வோர்க்குண் டாஞ்சட்டி யதிலே விளையாடித்திரிந்தேனை தாட்டு க்குட்டி வலைதொட்டயமகாரக்குட்டி மெள்ள வரும்

போது வெளியேறிப் போச்சுதாமுட்டி தலமுற்றதெ ன்பழனியூரில் வளருஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணை யாமே சங்கர. (௰௨)

துற்கந்தமேவீசும்வாசம்-இந்தச் சுனைகெட்ட சட த்துக்கென்னவாசபாசம் நற்கந்தமேதுணவோ வாசம் இது நம்பிக்கையேதடா தம்பிபோல் நேசம்-பொக்கிஷந் தவறினால் மோசம்-மானே புலைமாட் டொளிந்தோடிப் போச்சேசுவாசம்-சற்குருவானந்தநாதன்-யோகசரவண பவா நந்தசாமிதுணையாமே-சங்கர. (௰௩)

நித்தியகன்மமுடித்து யோக நிஷ்டையிலே கண் மூடிமந்திரமுடித்து குத்தியிலேகள்ளைக் குடித்துக் கொ ஞ்சங் கோரக்கர் மூலிகையி லொருதம்மடித்து புத்திக ளனேகம் பிடித்து இந்தப் புகைமூட்டி வெளியேறிப் போச்சே வெடித்துச் சத்தியுமை பெற்ற குருநாதன் யோக சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. ()

ஏதுக்குமாகாத பாத்திரம் இது எப்போது வருவ துகயிறருந்த சூத்திரம் காதுக்குமேல் ரெண்டு நேத்திர ம் இந்தக் கசுமாலக்கும்பியிற் கிருமிமல மூத்திரம் வா துக்கு நிலையானகாத்திரம் இந்த வாழ்க்கைதனை நம்

பாதேநாடு சிவதோத்திரம் தாதுற்றதென்பழனிமேவும் யோக சரவணபவானந்தசாமி துணையாமே சங்கர ()

தூராத கும்பமணநாட்டை ஐவர் சொந்தமென் றெண்ணியேகட்டினார் கோட்டை தீராதமாயை விளை யாட்டை, இங்கே சிலநாளிருந்து விளையாடினார்சேட் டை நேரான பாசவலைப்பாட்டை கண்டு நிலையாமலோ டினார் சடலததைப்போட்டே தாராருந் தென்பழனிக் கோட்டைமேவுஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (௰௬)

பணமென்ற ஆஸ்தியை நம்பி மெத்தப் பலநாளுந் தலைகீழாய் விழுகாதே தம்பி பணமென்ற ஆசையிலு ளம்பி இந்தக் குவலயந்தன்னிற் குழம்பி பிணமென்ற புழுமலக்கும்பி யொன்றும் பேசாமல் போம்போதுபண மெங்கேதம்பி தானென்ற சிவசோதிபெற்ற யோக சர வணபவா நந்தசாமிதுணையே சங்கா. (௰௭)

சொகுசாக மேனிவளர்த்து நல்ல சுகமாதர்மைய லிலே முழுகிக்குளித்து பருமான வாழ்வுகுளித்து வீணு ய்ப் பணத்தாசை கொண்டிங்கே பாழாய் குலைத்துசெக மாய் கைமூடிக்குழித்துச், செல்வசிந்திக் கவிழ்ந்துதே வோடிவொழிந்து சகமான தென்பழனிமேவும் யோக சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர.. (௰௮)

காசுபணமெத்தவேதேடி பொருவர் காணுமல் மூலைக்குள் குழிதோண்டிமூடி-பாசவலை யாசையைநாடி இந்தப் - பாழானகும்பியைப் பசியோடேகூட வாசியலை பேசிவிளையாடி - அங்கே வைத்த பொருளுதவாமற் போச்சையோவோடி - தாசுலவுங்தென்பழனி மேவும் யோகசரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே-சங்கர. ()

வற்றுதபாக்கியமென்று - மெத்த-மகிழாலே ஆட்டையுமாட்டையுங்கண்டு - விஸ்தாரமாய்ப் பேசிக்கொண்டு வித்தை - விளையாடக்கூத்தாட வைந்துபெருண்டு பித்தானமாய்கை சுழன்று - போச்சே பின்னியசூட் சிக்கயிறெழகன்று - சத்தம் பிறந்ததலமீதில் வாழுஞ்சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே - சங்கர. (உഖ)

அனியாயச்சேட்டைகளில்லாதே - கெட்ட-வாங்காரமு மிந்தவாழ்வுநில்லாதே கநிபாதநாயைத்தின்னுதேயிந்த-கசப்புக்குளகப்பட்டுக் கவலைப்படாதே பனியானகூத்தன் வரும்போது-அங்கே-பரங்தோட்டிப்பிழைக்கும் வகைவேறுண்டோ ஓதே தனியேக நிந்தசிவசோதி-யோக சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர.

ஊனென்றகாயமெடுத்து அதிலே ஒப்பிலடங்காத தமையைக்கொடுத்து தேனென்றமானையடுத்து மோக

ந்தித்திக்கப்பூசை திசட்டக்கொடுத்து ஆநந்தவில்லைத் தொடுத்துக் கொண்ட - ஆசையுங்கைவிட்டுப் போச் சேதடித்து தானென்றவாலேகுருநாதன் யோக சரவண பவா நந்தசாமிதுணேயாமே சங்கர. (உஉ)

வேடிக்கையாகமலர்சூடி மோகமெல்லியர்களாசை யிலே நல்லசுகந்தேடி கூடிக்கலந்து விளேயாடி இந்தக் கொடிதான பாசமென்னும் பொருளாசைநாடி பீடிக் கவேகாலன்தேடிக் கொண்டு பேராசையும் விட்டுப்போ கக்கடந்தோடி சாடித்தெழிந்தவரை வென்றயோக சர வணபவா நந்தசாமிதுணேயாமே சங்கர. (உ௩)

ஆசைகளேதேனுமில்லே இந்த அவனிக்குளிருப்ப துமனியாயத்தொல்லே பூசைக்குமந்திரமில்லே யிந்தப்புக ழ்கெட்ட காயமே கடனெனும் தொல்லேப சத்தை மூடி யகல்லே யிங்கே பதனமென்றிருக்காதே சதமுண்டோ சொல்லே காசுற்ற தென்பழனிக்குள்ளே வளரும் சரவ ணபவா நந்தசாமிதுணேயாமே சங்கர. (உ௪)

உறவானபெண்டாட்டிபிள்ளே யென்று உளத்திலே கொண்டுதிரிவதுஞ்சள்ளே துறவான பலபீத்தலுள்ளே யிந்தத் துடுக்கெல்லாந்தொண்டர் விசாரித்தால்வெள்ளே யவானயமகாளர்கொள்ளே கொண்ட வெட்டைக்குத்

தப்புவ தொருநாளுமில்லை சறுவாணியெனும் வாமியிள்
ளேயோக சரவணபவா நந்தசாமி துணையாமே சங்கர. ()
பெண்ணுக்குளாணும் பிறந்து இந்தப் பெண்ணா
முத்தையுட்கொண்டுமறந்து கண்ணுக்கு கண்ணுய்வள
ர்ந்து பின்னுங்கன்னியர்களாசைகண்டு மகிழ்ந்து மண்
ணுக்குலாசையிழந்து இந்த வாணுளயர்ந்துழல விட்
டேயொழிந்து கண்ணுக்குள்ளே ஞாயம் நிறைந்தயோக
சரவணபவா நந்தசாமி துணையாமே சங்கர. (உசு)
அப்பனும் ஆத்தாளுங்கூடி கொஞ்சமனுபோகலீலை
யிலே கனிவாகநாடி மெய்ப்பா இருமதிசூடியந்த வெண்
கருவிலேந்து முளைவிந்து பாய்ந்தோடி துப்பறவாய்மேனி
விளையாடி இந்தச் சுனைகெட்ட பக்குழியில் மாண்டார்க
ளனந்தஞ் தப்பரை விசாகவரைநீடி நின்ற சரவணபவா
நந்தசாமி துணையாமே சங்கர (உஎ)
வீணனகாயத்தைநம்பி யிந்த ... னிதிரிந்துலவு
மண்ணைசைதம்பி சாணகிருமிபெருக்கும்பி யதிலே
தயவான பொசிப்புகளைக்கொண்டு நீரொம்பி மாணை
பெண்ணுலுளம்பி நாளும் மயங்கியே பிணிகொண்டுதிரி

வனேவெம்பி தானுனதென்பழனிநம்பி வளருஞ்சரவண பவானந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (உஅ)

ஒளிவானமண்டபங்கட்டிக்கொண்டு ஒளிவானகண்ணுடி தானதிலோட்டி வெளிதான சிறிதானபெட்டியதிலருப்பானைந்து பூதங்கள்நாட்டி பளிவான யமகாலக்குட்டிவந்து பழிவாட்கைகொண்டுமே போனேனே கட்டிதெளிவான பழனிமலைப்பற்றிவளருஞ் சரவணபவாநந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (உகூ)

தந்தைதாயாளவர்காடு அதிலே தம்பிதமயன் சாடிக்கும்பு சஞ்சாடுசொந்தமனையாள் நமனுக்கீடு பெற்றசுதனென்னுஞ் செயனுப்கள் சுத்திரைக்கேடு வந்தமலைக்கெடுதாவினேடு நின்றுமாயையி லுளம்புவதுயானுலும்பாடு சந்தவரைக்குடம் பழனிநாடு யோகசரவணபவாநந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (௩௰)

ஆக்கை நரம்பென்புதசைநாடி மெத்த அலசலப்பொய் வீட்டை [illegible]கால்கொண்டு மூடிப்பார்க்கவே சிங்காரஞ்சூடி இந்[illegible]ாருலகிலே சேட்டைபண்ணுவார் கோடி மூர்க்கமுடி சபதமிட்டாடி யிந்தமுனைகெட்டவாழ்க்கைபோலொரு நொடியிலோடி தாருயர் திருக்குழநாடுயோகச் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர.

உரவானகிளைகொம்புகூடி இந்தஉலகத்தில் பலவற்கஞ்சிலகாசிதேடி குறைவான கேடுவரும்போது தன்மங்கொடுக்காமல் புசியாமல்கொண்டு கூத்தாடி அரைவாசிமுழுலாபங்கூட்டி கண்டவரைக்கேட்டு முழுமொட்டையாச்சு வெள்ளாட்டி தருவான பழனிமலைநீடி வளருஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (௩௨)

சரியானபாவம் பண்ணுதே கெட்ட சமுசாரமிந்தவொழ்வென்றெண்ணுதே இனிதானபழத்தையுண்ணுதே அதையெண்ணுமல் சடலத்தை யுபாயபண்ணுதே தனியானதென்பழனிமேலே வளருஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர (௩)

பொய்வேதந்தனைப் புகழாதே கெட்ட போதகர் சொற்புத்தி புகழ்ந்துகேளாதே மைவிழியாளாசையில் வீழாதே யிந்தமாய்கைதனிலுடல்கெட்டுநீ யழுந்தாதே பேய்ப்போல மனத்தைக் கொள்ளாதே நாளைபுகழ்கெட்ட படுகுழியிலழுந்தி வீழாதே சயமானபழனிமலைமீதே வளருஞ் சரவணபவாநந்தசாமி துணையாமே சங்கர. ()

சுககாலமோவயது நூறு உனக்கு கண்டமென்பது வருந் தொண்ணூற்றியாறு நிசமான வார்த்தையது

கோறு அந்த நிறையான துகைநாலுஞ் சரியாச்சுபாரு அசைவான தசைதூலமேரு அங்கே யழியாதென்றே யுறுதி நிசங்கண்டதாரு தசவாய்வொடுங்கிவிடு வீடு யோகசரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (௫௫)

மனமுரெண்டான வைராக்கியஞ் செய்த வருத்த மோபிடிவாதஞ் செலுத்துவது யோக்கியம் பனமரம் போலிருந்தென்ன சிலாக்கியம் கொண்ட பத்திவிசுவாச மாய் நகைசெய்து யோக்கியம் கனமானதே வேதவாக் கியம் நெஞ்சில் தருகாதபாவியர்க்கேனிந்த பாக்கியம் தன்மானது வேதபாக்கியம் யோக சரவணபவாநந்தசா மி துணையாமே சங்கர. (௫௬)

பஞ்சாரமான துளைவீடு யெங்கே பார்த்தாலுந்துற் கந்த நாற்றமதுவீடு அஞ்சாதே யேமநகர்க்காடு இந்த அவனியிலுளம்பு தனேகசஞ்சாடு நெஞ்சாரப்பொய் கொண்டசூடுசுற்று நிலையாட தம்பியானுலுமோ பாடு சஞ்சாயமாய்ப்பரிநீடு யோக சரவணபவாநந்தசாமி து ணையாமே சங்கர. (௫௭)

சாகாதிருக்க மருந்தேது அன்றுதலைநாள் விதித்ததைத்தள்ளமுடியாது வேகாத சோறுமுதலாவது சும்மாவெறுவாயை மெல்லாதே பாசமகலாது போகாது செய்தவினைதீது கெட்ட புத்தியை மறந்துவிடு சத்தியமிப்போது தாவான தென்பழனிமீது வளருஞ் சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (ருஅ)

பெண்டாட்டியா லாவதென்ன இன்று பிள்ளைபந்துக்களிருந்தாவதென்ன கொண்டதில் கொடுத்ததினுலென்ன மெத்தக் கொழுந்தியனேகமாய்க் கூட்டுருவதென்ன வண்டாடியமகாலன் வந்தால் நாளை வாராதுயே தோன்றுமாசை விண்மன்னு சண்டவதை தென்பழனிவாழும் யோக சரவணபவா நந்தசாமிதுணையாமே சங்கர. (ருகூ)

எங்குந் துலங்கும் பிரகாசன் இன்பமாய் மனதிலிருந்திடும் விலாசன் துங்கவடிவான கமுகாசன் எங்குந் துதிக்கவே வரமருளு சேவலணிதாசன் புங்கவன் குமரவிசுவாசன் நாளைப்புகழ்பதவி யெல்லோர்க்கு முதவி செய்யீசன் சங்கம்புகழ்பழனி[illegible] சரவணபவா நந்தசாமி துணையாமே ச[illegible]

பழனியாண்டவர்பே[illegible]

ஆனந்தக்[illegible]

முற்றி[illegible]

விளம்பரம்.

அற்புத பூலோகரம்பை கதை.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில். இதுவரையிலும் வெளிவந்திருக்கும் அராபிக் கதை, பாரீஸ்கதை, குலோபகாவலிகதை நான்குபக்கிரிகள் கதை இன்னும் சில சக்கிரவர்த்திகள் கதை முதலானதும் அவரவர்கள் வாசித்தும் பிறரால் சொல்லக்கேட்டும் இருப்பீர்கள் ஆகையால் ஷை கதைகளைப்போன்ற ஆயிரம்கதைகளை ஒன்றாய்த்திரட்டி உருக்கிவார்த்ததைப்போல் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கும் (அற்புத பூலோகரம்பைகதை என்னும் தலைப்புபெயர்கொண்ட ஷை கதையானது மானிடமென்னும் நமது அருமையான பிறவிக்கு கற்பகத்தருவைப்போல் கிடைத்திருக்கிறதென்றறிக இக்கதையை தாங்களே படித்தாவது பிறரால் சொல்லவாவது கேட்பீர்களாகில் இரும்பைக் காந்தமிழுக்கும் பாவனைபோல் ஐம்புலன்களையும் தன்வசத்தில் ஒருக்கித்துக்கொள்ளுவது மன்றி ஆனந்தபரவசமாய் அவரவர் மனதை உருகச் செய்யுமென்பது திண்ணம் மேலும் இதில் அடங்கிய சாராம்
சங்க மகா அற்புதமாயிருக்கும் அதாவது.

தயில் ஆங்காங்கு சந்திக்கும் நவரச
விரித்தெழுத இடமில்லாமையால்
கிளேஸகாகிதத்தில் உயர்ந்த டயி

ரூபா. 1 0 0.